

CRÍTICA DE LA OBRA "QUIJOTE"

PORTADA QUÉ ÉS? CARTILLERA FESTIVALS TRIVIALS **CRÍTICA** veure **CRÍTICA**

QUIJOTE

Companyia: Markelike Dirección: Josep Rector Martínez

CRÍTICA DE JORDI BODES

CRÍTQUES

Jordi Bordes
20/4/2015

Preciosa versió del clàssic amb un codi clar, que evita tot el que els teatre no vol.

Una adaptació molt lleu del clàssic de cervet la desavallada de la Cervantes sense deixar guàrdies, encara amb una i una interpretació acurada (pocs cosos sobre alguns actors, tot està molt meravellosament) es pot descobrir la bogeria de Quijot i els peres del company de viatge, Sancho, que procura equilibrar i posar sentit comú a la menta perduda del cavaller de pagua. La bogeria de Quijot va en consonància amb els moviments acrobàtics d'una tercera actriu al trapecio.

Es d'una preciositat notable i d'una sensibilitat extrema. Les seves escenes convertit en una menuda de paper escanyat per terra però tothom entén que la lluita serà contra un gegant al no contra un molí. Hi ha una notable demostració de feusteria teatral. Però tothom pot veure que els monstres de Quijot no són més que equivocacions rudimentàries. No fa por. Però sí que la nit de dimarts a la Mostra d'Igualada en un escenari anglès femoscat infantil en veure el Quijot vençut. La filla el porta a la depressió.

Es de Markelike els amables amb el particular cavaller i en la seva versió, permeten que recuperi un punt de fantasia. Ara, ja no sent en la seva butaca elevada, i podrà compartir el somni amb els seus personatges fantàstics. I Dulcinea? Sí hi és amb un joc, un joc, efectiu i simple. Preciós.

Plànquet de Jordi Bordes

Crítiques d'aquesta i altres escriptures

VALORACIÓ

9,0

CATEGORIES

INSPIRADOR
CLÀSSIC
TE CALENT UNA TINDA ALGUNA

VALORACIÓ PER ESATS

FANCLUB

NOUS FORNATS

ACTUALITAT

SENSE FUNCIONS

	A	B	C	D	E
17	1	2	3	4	5
18	6	7	8	9	10
19	11	12	13	14	15
20	16	17	18	19	20
21	21	22	23	24	25
22	26	27	28	29	30

HISTÒRIC DE REPRESENTACIONS

VEURE

Preciosa versió del clàssic con un código claro que evita todo lo que está de más.

Una adaptación muy libre del clásico de novela de caballerías de Cervantes. Sin mediar palabra, tan solo con sonidos y una interpretación muy cuidada (rara vez sobran algunos textos, todo está muy medido), se puede descubrir la locura del Quijote y los ruegos de su compañero de viaje, Sancho, que procura equilibrar y poner sentido común a la mente perdida del caballero gafado. La locura del Quijote va en consonancia con los movimientos acrobáticos de una tercera actriz al trapecio.

Es de una preciosidad notable y de una sensibilidad extrema. Las ovejas pueden convertirse en pañuelos de papel dispersos por el suelo, pero todo el mundo entiende que la lucha no será contra un gigante, sino contra un molino. Existe una marcada demostración de carpintería teatral. Porque todos pueden ver que los monstruos del Quijote no son más que equivocaciones rudimentarias. No da miedo. Aunque en la noche del viernes en la Mostra d'Igualada sí pudo oírse un desconsolado llanto infantil al descubrir al Quijote vencido. La locura lo lleva a la depresión.

Los de Markelike son amables con el particular caballero y, en su versión, permiten que recupere un punto de fantasía. Ahora, ya no se sentará en su butaca elevada y podrá compartir el sueño con su personaje fantástico. ¿Y Dulcinea? Aparece con un juego, otra vez, efectivo y simple. Precioso.

ELOGIO DE LA FANTASÍA Y LA AMISTAD

QUIJOTE

CRÍTICA DE IOLANDA G. MADARIAGA

Iolanda G. Madariaga
Iolanda G.
Madariaga

Ullastrog de la fantasia i l'amistat

CRÍTQUES

19/4/2015

No hi ha dubte més somiat que el de volar. El somni d'aquest meravellós Quixot de Markel·líne queda plasmat a escena amb un trajecte en segon pla en forma i evoluciona la fantasia del/de la protagonista. La "Sancho" d'aquesta història s'ocupa de apagar els cops que la tosca realitat s'esforça a etibar a la seva amiga "Quijote". La novel·la de Cervantes és aquí tan sols un pretext: es tracta d'enfrontar fantasia i realitat. Aquest Quixotisme gaudisc amb una dimensió estètica amb treball precós al text en l'atrezzo. Els de Markel·líne agafen dos arquetips ben coneguts com a referents per aproximar-nos a la relació «clownesca» d'amistat dels dos protagonistes principals. Prende una referència tan universal com Quixot, crea moltes altres analogies, simbolismes i al·legories, també calibres. Definen un món anàtic, a la fi i tant, si el públic més jove desconocia referents, sura en aquest espectacle la intenció i l'orgull de la relació amista entre els dos protagonistes. Integre i agafa referents a Quixot i Sancho Pança. Aquests assaigs que busquen l'equilibri, entre la realitat i la fantasia amb harmonitzant una dansa carregada d'emoció.

Rànquing de Iolanda G. Madariaga

Crítiques d'aquest mateix espectacle

PORTADA QUÈ ÉS? CAPELLERA FESTIVALS TRIVIALS recomanat.cat

Companyia: Markel·líne Director: Josep Riccio Martínez

FAMILIAR

NOUS FORMATS

CONSONANT

ACTUANT

SENSE FUNCIONS

CR	OP	DE	DI	DR	DR	DR
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

HISTORIC DE REPRESENTACIO

TRUPE